

Het Ierse. wilde westen

Met de auto langs de kust

Alles aan de ruige Atlantische kust van Ierland geeft je een 'oer'-gevoel. Sinds kort verbindt de bewegwijzerde Wild Atlantic Way de mooiste punten. 2500 kilometer langs klippen, kappen, kastelen en kloosters. *Ons advies: neem de tijd.* ►

Tekst Jeannette van Ditzhuijzen | Foto's Emile Luider

Malin Head, in het uiterste noorden van Ierland.

Vlak voor het hoog op de klippen gelegen Malin Head, het noordelijkste punt van Ierland, beuken hoge golven op de dreigende rotszuilen in de zee. Paarden grazen er vredig in de wei, zich ogenschijnlijk niets aantrekend van het watergeweld. Maar de wind blaast op deze onstuimige plek op het schiereiland Inishowen zo hard dat je je amper staande kunt houden.

Op het nabijgelegen ringfort Grianan of Aileach – met 360 graden uitzicht – worden we opnieuw omvergeblazen. We komen er Desmond McCallion tegen, die hier als kind al speelde. 'Dessie' loopt dagelijks naar het fort om eventuele rotzooi op te ruimen en met bezoekers te praten. In korte

Bij de bijna
mystieke
tweelingmeren
wanen we ons
aan het einde
van de wereld.

tijd geeft hij ons een overzicht van de Ierse geschiedenis en vertelt hij dat Inishowen eigenlijk 'eiland van Owen' betekent. "Prins Owen was de zoon van de belangrijke Ierse koning Niall. In het jaar 395 trok hij noordwaarts; dit fort was zijn uitvalsbasis."

Het landschap gaat, zoals overal op de route, in korte tijd over van ruig en desolaat naar lieflijk groen, en vice versa. Dan weer komen we bij een ongerept zandstrand, heerlijk voor een herfstige wandeling.

Weemoedig lied

De noordkust kent talloze schiereilandjes die we de dag erna verkennen. Na een bezoek aan de vuurtoren van Fanad Head steken we via een lange brug over naar het schiereiland Rosguill. Op de rotsige kapen ligt oranje zeewier, daaromheen een lappendeken van diverse groentinten, afgebied met donkergroene heggen.

Verderop koestert Doe Castle zich in de zon die speciaal voor ons is doorgebroken. Het kasteel ligt op een kaap aan een diepe binnenbaai, waardoor het als het ware uit het water oprijst. Laag zonlicht geeft de vierkante toren extra glans. Het

kasteel, nu een ruïne, is dagelijks gratis te bezoeken.

We bevinden ons inmiddels in Gaeltacht-gebied, waar het Iers-Gaelisch de voertaal is. Ook de plaatsnamen worden in Gaelisch aangegeven. Een goede kaart heb je daarom hard nodig bij je *road-trip*. Want dat Bunbeg hetzelfde betekent als An Bun Beag is misschien nog wel duidelijk, maar dat je voor Burtonport naar Ailt an Chorráin moet, is minder vanzelfsprekend.

In Bunbeg luisteren we 's avonds in de pub naar muziek met typisch Ierse instrumenten, zoals de door Connor bespeelde *uilleann pipes*. Hij pompt de lucht met zijn elleboog vanuit een leren zak naar een fluit die op schoot ligt en die hij bespeelt zonder hem aan de mond te houden. "De *uilleann* is een moeilijk instrument", vertrouwt Connor ons toe. "Lastig om te leren bespelen." Desondanks wordt de *uilleann* steeds populairder. Net als de *bodhrán* (spreek uit: bouwron), een Ierse trommel. Seamus gebruikt zijn rechterhand om met een trommelstokje op het vel te slaan en past met zijn linkerhand de toonhoogte aan. Wanneer er voldoende ►

Het ringfort van
Grianan of Aileach
stamt waarschijnlijk
uit de 8ste eeuw.

Op het strand van het
eiland Achill.

Schipper op
Arranmore Island.

De tweelingmeren
van Arranmore.

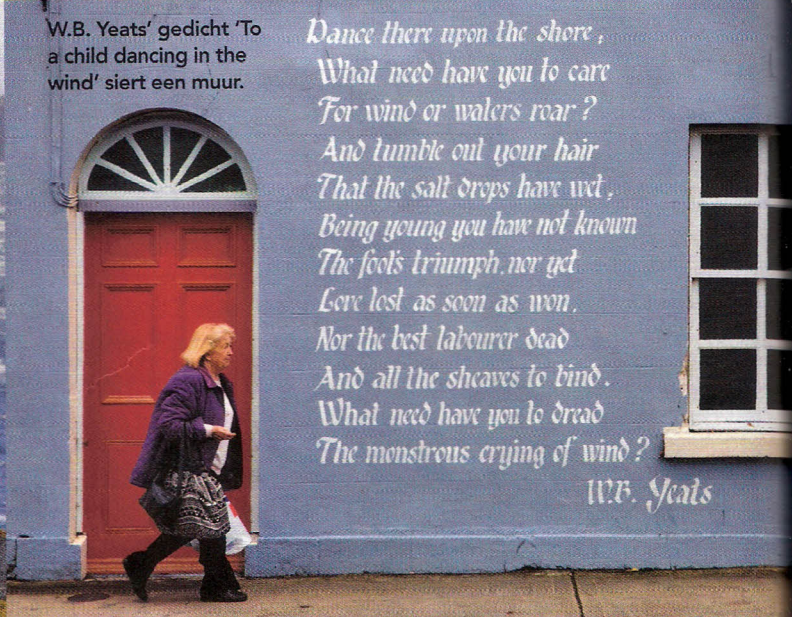
Loslopende schapen
op Achill.

Schaapskuddes
grazen op de heide-
en veenvlaktten.

W.B. Yeats' gedicht 'To
a child dancing in the
wind' siert een muur.

*Dance there upon the shore,
What need have you to care
For wind or waters roar?
And tumble out your hair
That the salt drops have wet,
Being young you have not known
The foet's triumph, nor yet
Love lost as soon as won,
Nor the best labourer dead
And all the sheaves to bind.
What need have you to dread
The monstrous crying of wind?*

W.B. Yeats

Donegal Castle stamt
uit de 15de eeuw.

Visnetten.

Eddie Doherty aan het weefgetouw.

mensen in de pub zijn, heft Seamus een weemoedig Iers lied aan, op de piano begeleid door Hugh. Diens 90-jarige moeder, eigenaresse van de pub, luistert mee, terwijl een van de gasten, Gearóid, met zijn krukken de maat slaat. Gearóid vertelt dat hijzelf vroeger viool speelde. “Vanavond zijn er maar zes muzikanten; vaak spelen en zingen hier wel twintig man.”

Compleet stil

Op de kade van Burtonport is het de volgende ochtend even schrikken. Passen er echt zes auto's op dat kleine veerbootje? De kapitein verwacht dat ik er achteruit op rijd: eerst de kade af en dan weer omhoog het schip op. Gelukkig ben ik niet de enige die dit eng vindt: een vrachtwagenchauffeur trekt ook enigszins bleek weg. De fotograaf lacht; hij hoeft deze klus niet te klaren. Gelukkig vindt de kapitein het geen probleem om onze auto aan boord te rijden. Met een soepele zwaai rijdt hij de wagen achteruit en zet hem met één centimeter speling naast de reling neer. Na een kwartiertje varen tussen diverse minieilandjes, onbewoond of met vakan-

tiewoningen, langs zandplaten met zeevogels en zeewier komen we op Arranmore, met 22 vierkante kilometer het op een na grootste eiland van Ierland. Er wonen nog maar 514 mensen. Net als elders in Ierland is menigeen vanwege de hongersnood in de 19de eeuw en het gebrek aan werk daarna geëmigreerd. “Nu is er wel werk”, vertelt Noreen Muldowney van onze B&B, “maar niet voldoende. Daarom werken veel bewoners op het vasteland.” Zelf deed Noreen dat ook jarenlang, maar ze is onlangs teruggekomen. “Onder meer omdat het hier zo veilig is. We laten onze deuren altijd open.” We krijgen een routekaart mee en vertrekken naar de vuurtoren. Daar wandelen we langs klippen van tientallen meters hoog en houden een eerbiedige afstand tot de rand. Ook het verlaten binnenland blijkt fantastisch wandelgebied. Bij de hooggelegen en bijna mystieke Twin Lakes (tweelingmeren) wanen we ons aan het einde van de wereld. Het is hier zo desolaat dat er zelfs geen schapen rondlopen. De stilte is compleet en het water spiegelt in het zonlicht. 's Avonds serveert

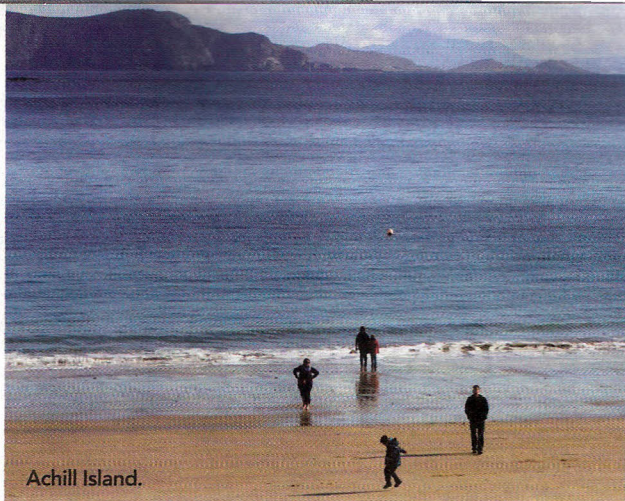
Wie niet weefde, emigreerde, want ander werk was er niet.

Noreen een diner met lokale vis en een dessert waarin door haarzelf geogst zeewier is verwerkt.

Rietgedekte huisjes

“Het waren armoedige tijden”, horen we de volgende dag van wever Eddie Doherty. We zijn weer op het vasteland, in Ardara, waar Doherty in zijn winkel met zelfgeweven tweedkleding over de jaren vijftig vertelt. “Elke tweede familie was destijds bij de weverij betrokken. Ik leerde als kind spelenderwijs weven en werkte als volwassene wel tien uur per dag. Wie niet weefde moest emigreren, want ander werk was er niet.”

Hoe bewoners hier door de eeuwen heen hebben geleefd, is te zien in Glencolmcille Folk Village, een openluchtmuseum dat we bereiken na een tocht over de woeste en kale Gleneeshpas. De rietgedekte huisjes in het museum zijn ingericht met spullen die buurtbewoners hebben aangedragen. ▶

Achill Island.

Vanaf een hoge berg hebben we een spectaculair uitzicht op de kustlijn.

Stoken op turf

Verderop, in Sligo, worden we er voortdurend aan herinnerd dat Ierlands grootste dichter, W.B Yeats, hier is opgegroeid. Zijn beeltenis is alomtegenwoordig, maar naar de abdij van Sligo moeten we zoeken. Nog tot 1760 woonden er monniken in de deels verwoeste abdij. Tegelijk was een lokale koopman al begonnen om met de stenen ervan nieuwe huizen te bouwen. Gelukkig heeft hij niet alles geroofd en krijgen we een goed beeld van de middeleeuwse

pracht, vooral in de kloostergang met zijn boogvensters. Via de kust van Sligo en Mayo bereiken we de volgende dag de brug naar Achill, het grootste Ierse eiland. Hier wacht ons een kaal en ruig heidellandschap onderbroken door rechte voren, een gevolg van eeuwenlang turfsteken. Getuige de turfvlucht die we regelmatig ruiken stoken de Ieren nog steeds op turf. Her en der steken imposante rotsen boven de zee uit, waarop een enkel schaap balanceert.

Vanaf de hoge en boomloze Barr an Mhionnain hebben we een spectaculair uitzicht op de verdere kustlijn. We zien diverse zandstranden. Maar dat van Achill Head, waar we daarna naartoe rijden, slaat alles. Hoge heuvels omgeven een hoefijzervormige baai, een riviertje kabbelt over het brede zandstrand. Alsof je in de tropen bent. ■

Mis de prachtige video van de Wild Atlantic Way niet. Kijk op www.plusonline.nl/waw

PRAKTISCH

HOE KOM JE ER?

Aer Lingus vliegt naar Dublin en Cork; Ryanair (Eindhoven) naar Knock (Mayo) en Dublin; easyJet naar Belfast. Met enkeltjes kun je vertrekken van een andere plek dan waar je aankomt.

een overzicht van de route op www.discoverireland.ie/wild-atlantic-way en www.ireland.com/nl-nl/wild-atlantic-way

WAAR KUN JE SLAPEN?
Wij hebben genoten van de ligging van Bunbeg House aan het vissershaventje van Bunbeg en van het viersterren B&B Muldowneys op

Arranmore. Beide B&B's serveren op verzoek een diner (Bunbeg alleen in het hoogseizoen). Kijk op www.bunbeghouse.com en www.muldowneysbb.com.

DE ROUTE

Wij reden de eerste 1000 km van de Wild Atlantic Way. De route is in beide richtingen uitstekend aangegeven. Toch is een kaart wel nodig als je de dag een beetje wilt plannen. Gratis deelkaarten liggen bij veel Tourist Information-kantoren langs de route. Bel Tourism Ireland voor de gratis brochure *50 Secrets of the Wild Atlantic Way* (T 020-504 06 89). Kijk voor

ROADTRIP MET EXTRA'S

Je kunt de kustlijn vanuit de auto bewonderen, maar je kunt er ook een actieve route van maken. Stap uit om te wandelen, laat je langs de kust varen, bezoek kloosters en kastelen en neem de tijd voor een publunch. Hou er rekening mee dat je dan per dag niet heel ver kunt rijden. Varen, duiken, vissen, walvissen spotten bij Arranmore: www.divearranmore.com. Fietsen bij Slieve Leagh: www.irelandbybike.com

